

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.377/2019/6.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben a 2019. szeptember 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2019. április 18. napján kihirdetett 19.B.137/2018/55. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során 6.000 (hatezer) Ft vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró Debreceni Törvényszék 19.B.137/2018/55-ös számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 164 § (1) (8) bekezdés I. fordulata, és garázdaság vétsége (Btk. 339. § (1) bekezdés) miatt, mint erőszakos többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az őrizetben és a letartóztatásban töltött idő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

Az ítélet ellen az alábbi perorvoslatokat jelentették be: az ügyész a vádlott terhére a kiszabott fő és mellékbüntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott és védője a büntetés enyhítéséért fellebbeztek.

Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.153/2019/4-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak. Rámutatott, hogy az ügyben korlátozott felülbírálatnak van helye.

Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, melynek eredményeképpen megállapított tényállás alapján a vádlott cselekmények jogi minősítése törvényes. A bűnösségi körülményeket a törvényszék megfelelően számba vette, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Helyesen állapította meg a vádlott erőszakos többszörös visszaesői mivoltát, ugyanakkor a büntetés kiszabásánál nem az ún. felemelt középértékből indult ki. Nem értékelte kellő súllyal azt sem törvényszék, hogy a vádlott az erőszakos többszörös visszaesői minőség megállapításához szükséges mértéken túl is volt már büntetve, amely büntetéseinél szintén az élet- és testi épség elleni, valamint garázda jellegű bűncselekmények túlsúlyban. Mindezekre figyelemmel indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vádlottal szemben

kiszabott fő és mellékbüntetés mértékének a felemelését. Főügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az indítványát fenntartotta.

A vádlott kirendelt védője az ítéletábrához 2019. szeptember 11 napján érkezett beadványában fellebbezését az alábbiakkal indokolta: álláspontja szerint az elsőfokú bíróság igen részletesen indokolta ítéletében azt, hogy a vádlottal szemben kiszabott büntetés szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok eléréséhez. Ugyanakkor nem vette figyelembe kellően azt, hogy az élet elleni bűncselekmény elkövetését megelőzően a ... II. r. vádlott hosszú időn keresztül, kitartóan fenyegette ...t, akinek ezt követően bántalmazására sor is került. A bántalmazásnak ... tanú közbelépése vetett véget. A bántalmazás során ... súlyosan megsérült, gyógytartama 6 hét volt. Nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság a kísérlet távoli voltát, és azt sem, hogy a cselekmény elkövetése óta hosszabb idő telt el. A fentiekre figyelemmel a vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását, vagy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés mértékének jelentős csökkentését kérte. Indítványát a nyilvános ülésen fenntartotta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánását hangoztatva csatlakozott védőjéhez.

Az ítéletábra a Be. 599.§-a szerinti nyilvános ülésen eljárva, a bejelentett jogorvoslatok korlátai között bírálta felül az elsőfokú határozatot. Mivel az ügyész és a védelem is kizárólag a büntetés mértékét támadta, ezért a másodfokú bíróság felülbírálata a Be. 590. § (3) bekezdése alapján csak erre a szűkebb köre terjedt ki. (Korlátozott felülbírálat).

A Be. 590. § (5) bekezdés a) pontja alapján az eljárási szabályok betartását csak abból a szempontból kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan eljárási szabálysértést, ami szükségképpen az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné, de az ítéletábra ilyen nem tapasztalt, és a felek fellebbezésükben ilyenre nem is hivatkoztak.

Korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból kell kiindulnia (Be. 591. § (1) bekezdés), ebből azonban fel sem merülhet a vádlott felmentésének, az eljárás megszüntetésének a lehetősége, és a cselekmények jogi minősítése is mindenben megfelelt az anyagi jognak (Be. 590. § (5) bekezdés b) és c) pontok).

A büntetés kiszabása körében előterjesztett fellebbezéseket az ítéletábra nem találta alaposnak.

A Debreceni Törvényszék a büntetés kiszabását meghatározó körülményeket alapvetően feltárta, és a cselekmények súlyával, valamint az elkövető társadalomra veszélyességével arányos büntetést szabott ki.

A vádlott terhére megállapított testi sértés büntetési tétele a Btk. 90. § (2) bekezdése alapján a kétszeresére emelkedik, ezért a halmazati büntetés szabályai alapján ... vádlottal szemben 2 évtől nem egész 18 évig terjedő tartamban kellett, illetve lehetett a büntetés mértékét meghatározni. Erre figyelemmel esetében a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján a törvényi középérték nem egész tíz év. E megállapítással indokolt az elsőfokú ítélet kiegészítése, erre az ügyész perorvoslatában helyesen hivatkozott.

Ez alapján bár valóban felmerülhet ... vádlottat büntetésének súlyosítása, azonban a törvényszék által meghatározott büntetés eltúlzottan enyhének nem tekinthető, és a Be. 605. § (2) bekezdése alapján a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye.

A kiszabott büntetés enyhítése az adott bűnösségi körülmények között fel sem merülhetett, míg a jelentős súlyosítása azért nem indokolt, mert a vádlott cselekményét kitartó provokáció előzte meg, és az általa megvalósított súlyosabb bűncselekmény kísérleti szakban maradt. E körben vette helyesen figyelembe az elsőfokú bíróság azt a tényt is, hogy a bűncselekmény során ... vádlott is súlyos sérüléseket szenvedett. Ezért az ítélőtábla vádlott büntetését szükségesnek, de egyben elégségesnek is találta.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 605 § (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Btk. 92. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig a vádlott által letartóztatásban töltött idő főbüntetésbe való beszámításáról.

A Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján rendelkezett annak viseléséről.

Debrecen, 2019. szeptember 18.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.137/2018/55. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2019. szeptember 18.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke